

■ PAGINA 3

Het tragische verhaal van Ivar Boog

■ PAGINA 7

Wie waren Gerard Horreüs de Haas en Helmig Jan van der Vegt

■ PAGINA 14

Loop van 13 april 2013 DSM 10 mijl van Zwolle Zuid voor een goed doel!

**Verkoopprijs
€ 1,75**
waarvan € 1,00
voor de verkoper
(let op de
verkoperspas)

Verkoopprijs ■ € 1,75 ■ waarvan € 1,00 voor de verkoper (let op de verkoperspas) ■ oplage 10.000

Björn, 15 jaar: Meneer De Haas zorgde ervoor dat mensen niet op straat hoefden te leven

Foto: Marcel Senz

Jong geleerd is oud gedaan is de uitspraak van Joop van Ommen. Zijn zes kleinkinderen legden een tulp neer bij het graf van de sociaaldemocratische dominee Horreüs de Haas op de Zwolse begraafplaats Kranenburg tijdens de 1 meiviering. Joop van Ommen (grondlegger van de Herberg) wil zo de jeugd betrekken bij de jaarlijkse 1 meiviering.

Ieder jaar op 1 mei komen tal van PvdA mensen uit Zwolle naar de Zwolse algemene begraafplaats Kranenburg. Hier bezoeken zij dan met zijn allen het graf van de 'rooie dominee' Gerrard Horreüs de Haas en SDAP-oprichter Helmig Jan van der Vegt. Ook is er iedere jaar een prominent PvdA-lid aanwezig. Vorig

jaar was dat Ronald, Plasterk en dat jaar ervoor Jetta Klijnsma. Dit jaar was Tweede Kamerlid Tanja Jadnanansing aanwezig. Zij sprak de aanwezigen toe evenals het Zwolse gemeenteraadslid Theo Peeters.

Lees verder op pagina 8 en pagina 9.

BUDGETMENU-tip

Kip in Cola op de grill

Aantal personen: 4

Ingrediënten:

- 1 hele kip in stukken snijden

Voor de saus:

- 4 deciliter cola

- 4 deciliter tomatenketchup

- 2 eetlepels versgeraspte gember

- 1 eetlepel tabasco

- Zout en peper

- Sesamzaad

Meng de cola door de tomatenketchup tot er een dunne saus is ontstaan, voeg de gember, tabasco en het zout en peper toe en zet de saus apart.

Doe de kip in een grote ovenschaal en strooi zout en peper erover.

Schenk de helft van de cola saus over de kip en strooi het sesamzaad erover. Zet de kip apart.

Zet de ovenschaal op de rooster en grill de kip 50-60 minuten op indirect vuur. Naarmate de saus verdampt, kunt u extra saus over de kip schenken. De rest van de saus kunt u in een steelpan opwarmen en bij de kip serveren.

Adverteren in de Herbergkrant?

Meer informatie mail naar:

info@vriendenvandeherberg.nl

of bel 038 - 422 61 29

Kijk ook op de site: www.vriendenvandeherberg.nl

Colofon

ALGEMEEN

De Herbergkrant komt voor een essentieel deel tot stand dankzij bewoners van de Zwolse daklozenopvang De Herberg, onder structurele begeleiding van een klein team professionals. Doelstelling is minima, dak- en thuislozen een stem te geven, iets te leren en iets te laten presteren.

De Herbergkrant is journalistiek en financieel onafhankelijk van derden.

Er is geen winstoogmerk. Eventuele winst komt te allen tijde ten goede aan de daklozenpot van stichting Vrienden van de Herberg. De Herbergkrant verschijnt elke derde week van de maand.

Oplage: 10.000.

CONTACT:

Informatie over verkoop en verkopers en distributie:

WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle, telefoon 038-4226129.

Redactie en adverteren:

info@vriendenvandeherberg.nl

tel. 038 - 4226129

www.vriendenvandeherberg.nl

Postadres:

Herbergkrant, WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, 8041 AB Zwolle

VERKOOP

De Herbergkrant is te koop op straat voor € 1,75 waarvan € 1,00 voor de verkoper. De officiële Herbergkrantverkopers zijn geregistreerd bij de WRZV-hallen en bezitten een verkoperspas met registratienummer, pasfoto en locatie van verkoop.

BIJDRAGEN

Wilt u bijdragen? Maak uw donatie over op bankrekeningnummer 1100.31.539 t.n.v.

Stichting Vrienden van de Herberg te Zwolle. Uw bijdrage komt geheel ten goede aan onze activiteiten. Hartelijk dank!

INITIATIEF EN HOOFDREDACTIE

Joop van Ommen

REDACTIE EN MEEWERKENDEN

Wilfred Willemsen (uitgeverij Jupijn), Freddy Eikelboom (Vrienden van de Herberg) Arie Steenberg (distributie).

OPMAAK EN DRUKWERK

JM Reclamedia, info@jmreclamedia.nl telefoon 06 - 5555 85 88

PUBLICATIE

Niets uit deze krant mag zonder bronvermelding overgenomen worden in welke vorm dan ook. De rechten van de fotografie liggen bij de betreffende fotografen. Deze mogen dan ook niet zonder toestemming worden gebruikt.

Advertentie

Altijd goed verzorgd

Wij zorgen goed voor u én uw gasten.

Of het nu gaat om een groot bedrijfsfeest of een intieme party: wij verzorgen de catering en de hele entourage er omheen tot in de puntjes.

Sfeervol en heerlijk. Het enige dat u hoeft te doen is genieten!

Kijk op www.conradcatering.nl voor meer informatie.

ConradCatering

Compleet

Waterlelie 19 • 8043 NZ Zwolle • Tel 038 - 45 38 014 / 06 539 20 669

www.conradcatering.nl • info@conradcatering.nl

Advertentie

Het Vechtgenotenhuis is een ontmoetingspunt voor iedereen die in zijn of haar omgeving met kanker te maken heeft of heeft gehad. Er worden naar behoefte (creatieve) workshops, thema-avonden of yogalessen gehouden, maar meedoen is niet verplicht.

U bent ook van harte welkom voor alleen een praatje en een koffie. Want waar het vooral om gaat is lotgenotencontact. Samen praten, koffie drinken of wandelen.

Het Inloophuis wordt georganiseerd door stichting Vechtgenoten in nauwe samenwerking met Beter Wonen Vechtdal en gerund door geschoolde vrijwilligers en een coördinator.

Het Vechtgenotenhuis is gevestigd in een schitterende 17e eeuwse boerderij op Landgoed Stekkenkam in Ommen, maar heeft een regionale functie. Ook u bent dus van harte welkom!

Openingstijden:

maandagavond	19.30 tot 22.00 uur
dinsdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
woensdagochtend	09.30 tot 12.30 uur
donderdagmiddag	14.00 tot 17.00 uur
vrijdagochtend	09.30 tot 12.30 uur

Adres:

Vechtgenotenhuis
Beerzerweg 5d,
7731 PA Ommen
Tel. 0529 - 45 57 67
Mobiël 06 - 3903 2263

Kijk voor meer informatie op www.vechtgenoten.nl

Het tragische verhaal van Ivar Boog

Bij de één hobbelt het leven zo door. Bij de ander is het leven letterlijk en figuurlijk vallen en opstaan en is het een crime om zich erdoorheen te knokken. Een voorbeeld van het laatste is Ivar Boog. Hij is 30 jaar maar heeft al zoveel meegemaakt dat bijna met geen pen te beschrijven is.

Ivar Boog is sinds 5 jaar lid van WRZV De Boog en sinds kort bestuurslid van deze zaalvoetbalvereniging.

“Ik ben het aanspreekpunt op de donderdag en de zaterdag samen met Martijn van Dijk. Maar Martijn kan zich natuurlijk niet altijd even goed verwoorden, maar ik kan lezen en schrijven met hem”, opent Ivar.

Als je zo een interview houdt is Ivar een 30-jarige jongen zoals er zoveel zijn. Goed voorkomen en welbespraakt. Je vraagt je dan af welk een bijzonder verhaal die jongen dan heeft. Een voorstelling kun je je er niet van maken, maar als hij begint te vertellen vallen de oren bijna van je hoofd. Zoveel gebeurd in zo'n relatief kort leven nog maar.

Ivar was een doodgewone jongen die een baan had als vrachtwagenchauffeur. Niets leek op de onheil af te stevenen. Het rijden op de vrachtwagen was zijn lust en zijn leven. Tot hij op een bepaald moment te horen kreeg dat zijn vader kanker had. Ongeneeslijk, was de diagnose. “De levensverwachting van mijn vader lag dichterbij tegen het half jaar aan dan bijvoorbeeld 2,5 jaar”, vertelt Ivar.

In diezelfde tijd kwam Ivar te werken in een magazijn. Een baan dat hij al eerder had uitgevoerd en wat hij ook geweldig vond om te doen.

Tot op de bewuste dag dat hij een verschrikkelijk ongeluk kreeg. Staand op een palletwagen stuiterde hij een meter of vier naar beneden.

“Ik was aan het dollen met mijn baas. En plots ging het fout. Het schijnt dat ik nog wel op mijn voeten terecht ben gekomen maar ik klapte daarna achterover. Mijn baas raakte helemaal in paniek en belde in plaats van 112 zijn compagnon. Hij was helemaal de weg kwijt. Zijn compagnon belde toen 112.”

Uiteindelijk bleek hij een dubbele hersenkneuzing te hebben.

Het hele verhaal heeft Ivar van horen zeggen, want zelf weet hij er niets meer van. “Het gebeurde op een vrijdag en ik weet van die dag niets meer. Van de donderdag kan ik me nog wel dingen herinneren.”

De zus van Ivar ging naar het ziekenhuis om haar broer te steunen, want zijn vader lag doodziek thuis, terwijl zijn moeder naar zijn oma was en niet bereikbaar was. Zijn zus zag hem als eerste.

“In mijn ergste toestand. Ik lag op de IC met een enorm opgezwollen hoofd. Er zat heel veel vocht in mijn hoofd. Ik heb later foto's gezien van dat moment en ik herkende gewoon mijn eigen gezicht niet meer.”

Het hele verhaal vertelt Ivar zonder enige emotie.

“Ik heb daar ook geen emoties over. Simpelweg omdat ik het ook niet bewust heb meegemaakt.

Op de IC heb ik ook allerlei dingen uitgehaald.

Ik trok zo alle slangetjes en dergelijke eruit. Op een gegeven moment hebben ze me met mijn polsen aan het bed vastgebonden zodat ik er niet meer bij kon.”

Om het tragische verhaal compleet te maken was zijn vader ook inmiddels opgenomen in hetzelfde ziekenhuis. Twee etages boven Ivar.

“Ik werd slapende gehouden op een gegeven moment en hoorde later pas dat mijn vader in hetzelfde ziekenhuis lag. Hij heeft ook een aantal keren naast mijn bed gezeten, maar dat heb ik helaas ook niet gemerkt.”

Ivar was door de dubbele hersenkneuzing een tijd compleet van de wereld.

“Ik liep bijvoorbeeld constant naar de wc, terwijl ik

helemaal niet hoefde. Ook zag ik spoken rondlopen. In het ziekenhuis deden ze later tijdens het herstel ook de deur dicht, zodat ik er niet uit kon. Langzamerhand en beetje bij beetje krabbelde ik op. Ik had moeite met het uitspreken van woorden. Dan zag ik bijvoorbeeld een koe staan en wist ik wel wat het was. Maar ik kon niet zeggen wat het was. Heel raar. De dokter liep ook samen met mij door het ziekenhuis en nam me mee naar een aanrecht met daarop een koffiezetapparaat. Zet maar koffie voor ons, zei hij dan, maar dat kon ik dan niet. Ook moest ik teruglopen naar de afdeling. Puur om mij te stimuleren. Uiteraard liep de dokter achter mij aan.”

Aan het einde van de revalidatie mocht Ivar in de weekenden naar huis en moest hij zich 's maandags weer melden voor de revalidatie. Hedentendage merkt Ivar nog wel het één en ander. Zo kan hij nog niet op alle woorden komen. “Maar je wordt er handig in om daar omheen te praten.”

In die tijd vierde Ivar zijn 25e verjaardag. En een maand na zijn verjaardag overleed zijn vader, enkele dagen voordat zijn zus zou trouwen.

“Mijn vader wilde dat zo graag meemaken. Hij zou een bloedtransfusie krijgen zodat hij sterker werd. Enkele dagen voor het huwelijk ging hij naar het ziekenhuis waar hem werd verteld dat hij de transfusie niet kreeg. Het ging niet meer werken als oppepper voor mijn vader werd er verteld.”

Door deze nieuwe klap stortte zijn vader ineens en enkele dagen later, op een zondag, bezweek hij aan zijn ziekte.

“Die man moet zoveel pijn hebben gehad. Maar hij heeft het nooit laten merken. Hij zei ook dat het gebeurd was. De batterij was leeg bij mijn vader.”

Het moment van overlijden van zijn vader zal hij zich altijd blijven herinneren.

“Mijn vader lag thuis en ik was op een dinsdagavond en we aten een pizza. We stonden bij het bed van mijn vader en ik zag uit mijn ooghoeken iets raars. Een musje kwam voor het raam zitten, tikte tegen het raam en vloog weg. Direct nadat dat musje weg vloog, blies mijn vader zijn laatste adem uit.”

De vader van Ivar werd slechts 52 jaar.

Ondanks het overlijden van de vader van Ivar ging het huwelijk van zijn zus gewoon door. “Mijn vader wilde dat het doorging.

Dat heeft hij de hele tijd gezegd. En dus hadden we een hele heftige week.

Mijn vader overleed op dinsdag, donderdag trouwde mijn zus en vrijdag werd mijn vader gecremeerd.”

En dacht u dat dit het verhaal was?

Dan komt u bedrogen uit. Ivar ging na dit alles weer aan het werk. Op een gegeven moment verruilde hij dat voor een nieuwe studie.

De studie Sport & Bewegen. De eerste twee jaar ging dat uitstekend, maar in het derde jaar ging het fout. “De eerste twee jaar redde ik het. Door die studie kwam ik voor stage ook terecht bij WRZV De Boog. Maar het derde jaar ging het fout. Ik leerde en leerde, maar kon de stof niet terughalen.

Dat was heel moeilijk voor mij. Ik ben ook weinig op school geweest daardoor.”

Ivar stopte met zijn opleiding en zocht wederom een baan. “Ik kwam bij een bedrijf terecht, maar op een gegeven moment verwachtten ze te veel van mij. Ik kon dat allemaal niet bolwerken.

Ik ben toen heel boos geworden en weggegaan.”

Even later sloeg het noodlot opnieuw toe bij Ivar. Hij werd getroffen door een hartinfarct. Op 28-jarige leeftijd!

De moeder van Ivar kwam op gegeven moment in gesprek met Bert Klaassen, voorzitter van WRZV De Boog. Ivar: “En Bert zei, er klopt iets niet. En Bert wilde dat ik naar Brein Support ging.

Ik vroeg me af of ik dat wel wilde en heb toch maar de knoop doorgehakt (Brein Support is een expertisecentrum voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel. Brein Support ondersteunt mensen die schade hebben opgelopen aan het brein, de hersenen, red.). Daar kreeg ik een soort IQ-test. Normaal duurt dan 1 ochtend, maar ik had daar drie dagen voor nodig. Het blijkt dat ik niet langer dan 2,5 uur geconcentreerd kan werken. Uiteindelijk kwam er uit dat ik nooit meer 100% de oude zou worden. En dat terwijl ik, voordat dit alles gebeurde, 60 tot 70 uur per week werkte. En dat omdat ik plezier had in mijn werk.”

“Ik wil gewoon weer werken in een magazijn”

Ivar kreeg weer werk, maar moest korte tijd later weer weg door een reorganisatie. Ivar heeft maar één wens. “Gewoon weer aan het werk. Kijk vrachtwagenchauffeur kan ik niet meer worden.

Dat is natuurlijk veel te riskant. Maar gewoon in een magazijn werken. Dat vind ik geweldig om te doen. Dat zou ik dolgraag weer willen.”

Foto: Marcel Senz

Stichting Vrienden van de Herberg helpt...

De Stichting Vrienden van de Herberg stelt zich ten doel om de rode draad - niemand op straat - voor nu en voor de toekomst te waarborgen.

Door fondsen en donateurs te zoeken en te werven, door geld in te zamelen en door de uitgave van de Herbergkrant. De inkomende gelden worden goed besteed.

Aan mensen die geen geld hebben om kleding te kopen of naar de tandarts te gaan. Aan een kerstdiner voor de minima, of aan een bijdrage voor de Voedselbank. Of aan mensen die hun onderdak in De Herberg even niet kunnen betalen.

Onlangs weer een mooi voorbeeld van de hulp die de stichting kan bieden. Een dame – we noemen haar Gerda – verbleef van september 2012 tot maart 2013 noodgedwongen in De Herberg. In maart van dit jaar kreeg zij via bemiddeling ene woning in Zwolle toegewezen. Een mooie situatie voor de dame in kwestie, zodat ze haar leven weer op de rit kan

zetten en mooi voor De Herberg die als doel heeft om mensen vanuit De Herberg te laten doorstromen naar een reguliere huisvesting. Maar 'Gerda' had voor ze in de opvang terecht kwam twee honden en twee katten. Door de opvang werden de huisdieren opgevangen in een dierenopvang. Haar honden kreeg 'Gerda' in

haar nieuwe huis, maar de kattenopvang wilde 'Gerda' haar katten niet teruggeven alvorens de rekening betaald was. Er lag een rekening van € 350,-. Echter zolang 'Gerda' niet betaalde, zouden de kosten oplopen voor de opvang van de katten met € 70,- per week. Ook was de rekening in De Herberg nog openstaand voor een bedrag van € 900,-. 'Gerda' gaf aan dat ze dat bedrag dolgraag wilde betalen, maar door de kosten die een nieuw huis met zich meebrengt en de daarbij doorlopende kosten van de opvang van haar katten, had ze daar geen ruimte voor. 'Gerda' gaf aan dat wanneer haar katten uit de opvang waren ze een betalingsregeling wilde treffen met De Herberg. Maar dan zou 'Gerda' wel geholpen moeten worden.

De Stichting Vrienden van de Herberg trok zich het lot aan van 'Gerda' en hielp haar door de helft van de kosten van het kattenpension voor haar rekening te nemen. Zo kreeg 'Gerda' en haar kinderen, de katten weer thuis en is ze nu bezig met het afbetalen van het openstaande bedrag aan de Herberg. "Wij helpen graag mensen waar het nodig is. 'Gerda' kan nu weer verder", aldus een woordvoerder van de Stichting Vrienden. Na het bericht aan Daniëlle kreeg de Stichting een mail van de woordvoerder. "Ik had net na de mededeling een huilende Daniëlle aan de telefoon. Huilend van blijdschap!". De Stichting reageerde: "En dat soort berichten zijn voor ons mooier dan welk 'dank je wel' ook."

Wilt u ook de Stichting Vrienden van de Herberg steunen om mensen, die het écht nodig hebben, te helpen?

Dan kunt u een donatie overmaken op bankrekeningnummer 1100.31.539 t.n.v. Stichting Vrienden van de Herberg. Ook steunt u de Stichting én de verkopers door het kopen van de Herbergkrant die maandelijks verschijnt.

Koning Willem-Alexander beëdigd en ingehuldigd

Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander is dinsdagmiddag 30 april 2013 beëdigd en ingehuldigd tijdens de Verenigde Vergadering der Staten-Generaal in De Nieuwe Kerk in Amsterdam.

De Koning hield een toespraak en legde de eed af. Vervolgens hield de voorzitter van de Verenigde Vergadering der Staten-Generaal, mr. G.J. de Graaf, een toespraak waarna hij de inhuldigingsverklaring aflegde. Leden van de Staten-Generaal en gedelegeerden van de Staten van de landen Aruba, Curaçao en Sint Maarten hebben aansluitend de eed of belofte afgelegd.

Beëdiging Koning Willem-Alexander

Zijne Majesteit Koning Willem-Alexander heeft tijdens de openbare Verenigde Vergadering van de Staten-Generaal in De Nieuwe Kerk te Amsterdam op 30 april 2013 de volgende eed afgelegd:

'Ik zweer aan de volkeren van het Koninkrijk dat Ik het Statuut voor het Koninkrijk en de Grondwet steeds zal onderhouden en handhaven.

Ik zweer dat Ik de onafhankelijkheid en het grondgebied van het Koninkrijk met al Mijn vermogen zal verdedigen en bewaren; dat Ik de vrijheid en de rechten van alle Nederlanders en alle ingezetenen zal beschermen, en tot instandhouding en bevordering van de welvaart alle middelen zal aanwenden welke de wetten Mij ter beschikking stellen, zoals een goed en getrouw Koning schuldig is te doen.

Zo waarlijk helpe Mij God almachtig!

Vervolgens heeft de voorzitter namens de Staten-Generaal, de Staten van Aruba, de Staten van Curaçao en de Staten van Sint Maarten de volgende verklaring uitgesproken:

'Wij ontvangen en huldigen, in naam van de volkeren van het Koninkrijk en krachtens het Statuut voor het Koninkrijk en de Grondwet, U als Koning; Wij zweren (beloven) dat wij Uw onschendbaarheid en de rechten van Uw Koningschap zullen handhaven.

Wij zweren (beloven) alles te zullen doen wat goede en getrouwe Staten-Generaal, Staten van Aruba, Staten van Curaçao en Staten van Sint Maarten schuldig zijn te doen.

Zo waarlijk helpe ons God almachtig! (dat beloven wij!)

Aansluitend volgde een hoofdelijke beëdiging of bevestiging van de voorzitter en leden van de Staten-Generaal, de Staten van Aruba, de Staten van Curaçao en de Staten van Sint Maarten.

De teksten zijn conform artikel 32 van de grondwet, Wet beëdiging en inhuldiging van de Koning. Deze is vastgesteld bij Rijkswet van 27 februari 1992.

Bron: www.koninklijkhuis.nl

'Een arme mag een brood stelen'

'Een arme mag een brood stelen'. Een alom bekende uitspraak van oud-bisschop Tiny Muskens. De Emeritus-bisschop overleed op 17 april jl.

De oud-bisschop werd van alle kanten geprezen, zeker ook na zijn overlijden.

Ooit vertelde Muskens: "Ik wil de woordvoerder van de onderkant van de samenleving zijn".

Als bisschop werd hij het sociale gezicht van de Nederlandse Rooms-Katholieke Kerk. Muskens wilde onder de aandacht brengen dat er gezinnen zijn in Nederland die niet te eten hebben.

Muskens was volgens velen een man met een grote bewogenheid voor de armen. Met die bewogenheid kwam hij ook veel in het nieuws.

Muskens werd in 1962 tot priester gewijd en in juli 1994 benoemd tot aartsbisschop van Breda.

De laatste jaren woonde Muskens in het kloosterbejaardenoord Zuiderhout in Teteringen.

COLUMN JOOP VAN OMMEN GRONDLEGGER VAN DE HERBERG

Je wordt af en toe naar als je het journaal kijkt. Deze week ook weer. Dan zie je de beelden uit Syrië en al die mensen die vluchten uit dat land. Dan zie je dat 60% (!) van de vluchtelingen kind is. ZESTIG procent. Ik schrik daarvan. Dat is veel hoor.

En wat denk je van de trauma's die deze kinderen oplopen. Die kinderen zien al op jonge leeftijd hoe hun broers, zusjes en ouders beschoten en dood geschoten worden. Dat is toch niet te geloven. Dan hoor je dat uit de mond van een 12-jarig jochie en dan staan de tranen in je ogen. Dat moet toch vreselijk zijn voor zo'n mannetje.

In deze Herbergkrant kun je ook het verhaal lezen over de 1 mei-viering die we onlangs weer hebben gehad in Zwolle. En dan nemen we onze kinderen en kleinkinderen ook mee. Ik heb zelf de oorlog gelukkig niet meegemaakt, maar er zijn nog altijd veel mensen die familie zijn kwijtgeraakt daardoor en dat zie je nu natuurlijk nog altijd gebeuren wereldwijd. Ik probeerde vroeger mijn kinderen en nu mijn kleinkinderen, die in de leeftijd zitten van 8 tot 15 jaar, mee te geven wat er allemaal speelt en speelde in de wereld. Je kunt niet vroeg genoeg beginnen om ze dat mee te geven. Want als je naar Den Haag kijkt dan weet je het wel. Mensen die hulp nodig hebben worden al heel snel als crimineel behandeld en bestempeld. Ik probeer in de strijd daartegen te doen wat mogelijk is. Ik hoop dat mijn kinderen en kleinkinderen ook alles er aan doen om de mensen die aan de rand van de afgrond te helpen en te verdedigen. Kijk in Den Haag zitten ze er om hun eigen coalitie te beschermen en ze zitten er niet voor de bevolking, daar waar ze eigenlijk voor moeten zijn. Ze zijn toch VOLKSvertegenwoordigers???

De 1 mei-viering in Zwolle was weer mooi en bijzonder. Een bijeenkomst waar een echte PvdA'er trots op kan zijn. De mensen die op Kranenburg aanwezig waren hebben getoond waar de PvdA voor staat. En dat kan Samson niet zeggen. Die wil niet luisteren, dus ik hoop maar dat hij eens kan voelen. Want stel dat je de mensen die nu hulp nodig hebben het voor het zeggen krijgen. Dat wij hen nodig hebben. Wat zou meneer Samson daar van vinden?

Ik bedel niet, ik werk

Foto: Marcel Senz

Ik bedel niet, ik werk. Dat is de boodschap die verkopers van de Herbergkrant op hun bodywarmer hebben staan.

"Wij proberen deze mensen zoveel als mogelijk te helpen en aan mensen te laten zien dat dit geen bedelaars zijn, maar gewoon mensen die werken. Daarbij is het voor de kopers van de Herbergkrant een duidelijk en herkenbaar signaal. De verkopers van onze krant zijn mensen die hard werken en eerlijk hun geld willen verdienen. Doordat ze de kranten verkopen kunnen ze in hun behoeftes, en dat is zeker niet altijd maar drugs of drank, voorzien. Ik zeg altijd maar, je kunt ze beter door de deur dan door het raam krijgen", aldus Joop van Ommen. En ook hier geldt weer, eerlijk duurt het langst. En de verkopers willen op een eerlijke manier hun geld verdienen.

Maatjesproject uit Hanzelab sessie

Een poosje geleden is er een Hanzelab sessie georganiseerd voor Stichting de Herberg. Een Hanzelab sessie is een sessie waarbij ondernemers meedenken over bepaalde vraagstukken, en hun expertise inzetten om oplossingen te bedenken.

Tien ondernemers en vele twitteraars hebben toen enthousiast meegedacht over welke kansen er liggen voor de Herberg. Hier is onder andere het idee uit naar voren gekomen om een maatjesproject op te zetten, waarbij vrijwilligers gekoppeld worden aan daklozen.

Inmiddels heeft de Herberg dit idee verder opgepakt en uitgewerkt. Een aantal vrijwilligers hebben zich al gemeld en gaan aan de slag.

Als er nog meer mensen zijn die interesse hebben in vrijwilligerswerk bij de Herberg, neem dan contact op met de Herbergier Annemiek de Wolf, via email annemiekdewolf@herbergzwolle.nl, of via tel. 06-29604678.

In het dagelijks leven ben ik burgemeester van de mooie gemeente Staphorst. Op 4 mei herdachten waren wij ook twee minuten stil en mocht ik een toespraak houden. Ik wil u graag deelgenoot maken hiervan.

Dames en heren, waar bent u vandaag allemaal geweest? En met wie hebt u gesproken, en waarover ging dat? Voelde u zich vrij om te gaan en staan waar u wilde. Of... is het misschien zo dat u daar eigenlijk helemaal niet bij stil heeft gestaan. Dat u daar niet over nagedacht heeft. Het is immers gewoon, nietwaar?

Nog niet eens zo heel lang geleden was dat compleet anders. En het was zeker niet iets gewoons. Dat hoef ik u niet uit te leggen. De Tweede Wereldoorlog zakt in de tijd steeds verder weg. Maar in onze gedachten houden we het vers, door er elk jaar opnieuw bij stil te staan. Dat is op zich niet prettig. Het heeft haast iets wrangs. Het liefst zou je al die afschuwelijke gebeurtenissen zo laten verdwijnen in de duisterheid van onze geschiedenis. Maar als je zulke gebeurtenissen wegstopt, worden ze niet vergeten of verwerkt. Worden er geen lessen geleerd. Integendeel. Verwerken, erkennen en ervan leren doe je juist door er licht op te laten schijnen.

Vorig jaar liep ik door concentratiekamp Theresienstadt in Tsjechië. Ik werd er stil van. Joden werden hier bespot, afgeranseld en afgeslacht. Ik liep door het strafkamp, langs de barakken, de brandovens en de executieplaatsen. Ik probeerde mij een voorstelling te maken van wat zich hier had afgespeeld. Ik snoof de geur op in een poging mij in te beelden hoe de geur van dood en verdriet geroken moest hebben. Ik kneep mijn ogen samen om zo de beelden in mijn hoofd door te laten dringen.

Dames en heren, ik kreeg het er koud van. Mijn gedachten draaiden en tolden. Mensen, wezens zoals u en ik, die andere mensen, wezens zoals u en ik, gebruikten als dingen.

Mijn geest kon zich maar moeilijk aanpassen aan de gebeurtenissen die daar voor zoveel slachtoffers realiteit waren. Het leek onmogelijk om de waarheid van alle ellende in volle omvang tot me door te laten dringen. Althans, niet echt. Om zoiets te kunnen doorvoelen moet je het denk ik meegemaakt hebben. En, heel misschien denken we wel... maar zoiets zal nu toch nooit meer gebeuren? Zover laten we het nooit meer komen. Dames en heren, mijn angst is dat het juist dat is wat na de Eerste Wereldoorlog ook gedacht werd. En kijk wat er gebeurde.

En daarom vind ik het belangrijk dat we blijven herdenken. Niet alleen om ervan te leren, ook om te erkennen. Voor slachtoffers en nabestaanden. Daarbij denk ik bijvoorbeeld aan de trieste geschiedenis van Klaas Pielman. Op 11 oktober 1944 fietst hij met zijn vijfjarig zoontje Roelof naar het Veld voor werkzaamheden. Roelof zit voorop de fiets bij zijn vader. Wanneer Klaas de weg over wil steken, sommeren twee Duitse soldaten dat hij moet stoppen en zijn

fiets af moet staan. Maar Klaas stopt niet. Klaas fietst door. De soldaten schieten hem vervolgens in de rug en hij valt van zijn fiets. De 28-jarige Klaas is op slag dood. Roelof loopt naar huis en vertelt dat vader van de fiets gevallen is. Zijn moeder, de vrouw van Klaas en op dat moment in verwachting van hun vierde kind, legt direct de link tussen deze boodschap van haar kind en de schoten die ze zojuist gehoord heeft. Van het ene op het andere moment is ze niet alleen haar man kwijt, maar staat ze er ook nog eens alleen voor met haar jonge kinderen. Zo snel kan een leven veranderen. Zo abrupt en onaangekondigd kan intens verdriet zijn intrede doen. Een trieste gebeurtenis, zoals er zoveel waren in de Tweede Wereldoorlog, in elke oorlog. Ter nagedachtenis aan Klaas Pielman en alle andere oorlogsslachtoffers uit onze gemeente zal ik straks met drie achterkleinkinderen van hem – Sander Kruidhof, Gerben Pullen en Lois Wolters – een krans bij het monument leggen.

En toch moeten we blijven zeggen: Gebeurtenissen zoals deze mogen niet meer plaatsvinden. Leven in vrijheid is een groot goed en daar moeten we zorgvuldig mee omgaan. We moeten het bewaken en bewaren. Maar wat is vrijheid? Betekent dat vrij zijn van elke beperking of handelen zonder enige consequentie? Hoe ziet vrijheid eruit?

Het jaarthema van het Nationaal Comité 4 en 5 mei is: Vrijheid spreek je af. En dat voelt wat tegenstrijdig; afspraken maken over het begrip vrijheid. Dat werpt immers regels op waardoor de vrijheid direct weer wordt ingebonden. Maar het zijn juist regels en afspraken die het bindmiddel vormen tussen elkaars vrijheid. Om de vrijheid in zijn maximaal toelaatbare en gewenste vorm voor elkaar te garanderen, zijn er afspraken nodig. Afspraken zijn de borg die we samen betalen voor onze individuele vrijheid. Het is belangrijk dat duidelijk is hoe onze vrijheid binnen de afgesproken kaders eruit ziet. Vrijheid betekent niet wetteloosheid en grenzeloosheid. Wij hebben wel rekening te houden met de overheid en onze medemens. En naar mijn overtuiging ook met God en Zijn gebod. Zo alleen beleven wij samen en als individu echte vrijheid.

Het is belangrijk de 4 mei-herdenking en 5 mei-viering levend te houden. Op deze dagen komen verleden en heden samen. We staan stil bij onvrijheid om ons te meer bewust te zijn van de betekenis van vrijheid. En van onze gezamenlijke en persoonlijke verantwoordelijkheid daarin, want vrijheid betekent afspreken én nakomen.

Kunst voor en door dak- en thuislozen

In november 2012 werd het boek *In De Herberg* gelanceerd. Dit was het vervolg op het eerdere *Van De Straat*. Beide boeken handelen over de opvang van dak- en thuislozen in Zwolle. Terwijl *In De Herberg* vooral een geschiedschrijving is over de daklozenopvang, bevat *Van De Straat* de visie van de daklozen zelf. Een heel speciale visie die tot uitdrukking werd gebracht via een serie foto's die de bewoners van De Herberg zelf gemaakt hebben onder leiding van de kunstenaars Marit Otto en Jacomijn Schellevis. De opbrengst van beide boeken kwam ten goede aan de dak- en thuislozen in Zwolle. Het idee dat kunstenaars zich inspinnen om daklozen te helpen en zelfs in projecten met de daklozen samen kunst te maken blijkt niet uniek. Overal in de wereld zie je dergelijke initiatieven.

We werden op een mooi voorbeeld gewezen door mevrouw Candace McDonald Harsany uit California. Zij was samen met haar man aanwezig bij de presentatie van het boek *In De Herberg* tijdens het concert van Jimmy LaFave in Hedon, Zwolle, op 1 november 2012. Haar man John Harsany is als arts werkzaam bij een verslavingskliniek. In Hemet, een plaats ten zuidoosten van Los Angeles in de San Jacinto Valley, hebben kunstenaars de handen ineen geslagen. Er worden speciale 'fundraisers' gehouden, waarbij de opbrengsten van de verkochte kunstwerken ten goede komen aan de daklozen. Nog veel mooier is het project – ook in Hemet – waarbij kunstenaars samen met de dak- en thuislozen kunst maken en daarna verkopen. Zo snijdt het mes aan twee kanten.

Rick Still, de initiatiefnemer, zegt daarover "Het is niet ons plan kunst te maken vóór de daklozen, maar we willen vooral kunst te maken mét de dak- en thuislozen. We hebben kunstenaars bereid gevonden dat samen met hen te doen en daarna de opbrengsten te delen. Het gaat er om dat je op die manier niet alleen opbrengsten voor de dak- en thuislozen gene-

reert, maar tegelijkertijd ook zelfrespect en waardigheid." Op de foto, Mohammad Memon samen met Rick Still. Mohammed is 21 jaar en sinds maart van dit jaar bewoner van daklozenopvang 'Valley Restart Shelter' in Hemet. Hij zag zijn kans en wou graag meewerken aan het project en zijn gevoelens via kunst tot uitdrukking brengen.

Foto: Diane A. Rhodes/freelance fotograaf
Bron: The Press Enterprise, www.pe.com

Wie waren Gerard Horreüs de Haas en Helmig Jan van der Vegt

Elk jaar staat een aantal mensen op 1 mei, de Dag van de Arbeid, letterlijk en figuurlijk stil bij de graven van de 'rooie dominee' Gerard Horreüs de Haas en SDAP-mede-oprichter Helmig Jan van der Vegt op de unieke Zwolse algemene begraafplaats Kranenburg. Maar wie waren deze mensen.

Gerardus Horreüs de Haas (1879-1943)

Wie was eigenlijk dominee Horreüs de Haas en waarom wordt de 1 mei viering al sinds jaar en dag bij zijn graf gehouden? Gerardus Horreüs de Haas wilde niets weten van wondergeloof en geloofde evenmin in de verzoeningsdood van Christus: Jezus was voor hem een lichtend spoor, een heel bijzonder mens die gradueel van mensen verschilde. Hij was een echte sociaal-democraat, meldde Ton de Vos in zijn proefschrift "Voorwaarts en niet vergeten. Leven en denken van Gerardus Horreüs de Haas". Van revolutie en communisme moest hij niets hebben. Het socialisme was voor hem geen wereldbeschouwing maar een maatschappijleer. Hij was solidair met de minderbedeelden. Begin 1900 was die solidariteit uitzonderlijk. Socialisme of sociale bevlogenheid kwam nauwelijks in het woordenboek van de kerk voor, ze stonden bijna recht tegenover elkaar. Horreüs de Haas was baanbrekend in zijn tijd. Hij zag in het socialisme een internationale beweging die de humaniteit hoog in het vaandel had staan, die ernaar streefde geweld en onderdrukking uit te bannen. Hij ging uit van de broederschap van alle volkeren. In 1933 woonde Horreüs de Haas een bijeenkomst bij waarin NSB'er Anton Mussert sprak. Hij zocht de discussie, die Mussert echter niet wilde aangaan. Mussert stelde: als je er niet aan gelooft, zal je er spoedig aan moeten geloven. Horreüs de Haas verliet de zaal en zette en een paar dagen later zijn bezwaren tegen Mussert in dezelfde zaal uiteen. In de oorlog stond Horreüs de Haas wenend op het station in Zwolle om de bagage van de Joden te pakken. Hij wilde steun verlenen, hij wilde mee naar Westerbork. Zijn vrij plotselinge dood kwam voor de Zwollenaars als een schok: christenen en niet-christenen voelden wat een gat deze vrijzinnige maar zo innig gelovende man achterliet. (Bronnen: protestant.nl, stentor.nl, "Voorwaarts en niet vergeten. Leven en denken van Gerardus Horreüs de Haas (1879-1943)" van A. de Vos).

Ze schuifelen sinds het begin der tijden

Aan de schaduwzijde van het bestaan

Het leven dat zij lijdend leiden

Kunnen zij maar nauwelijks aan

Zij hebben niet voor hun lot gekozen,

Wie wil zo armoedig door het leven gaan?

Zij vormen de Stoet der Moedelozen,

Trotsloos wadend door hun dagelijkse waan.

Niets in hun leven is vanzelfsprekend

Een bad, een warm bed, noch een vol bord

Wie weet wat dat voor een mens betekent

Voortdurend te leven met zoveel tekort

Maar het ergste van al is als lucht te wezen

Nooit door een ander te worden gehoord

Nooit van het zwarte zelfbeeld te genezen

Alle zelfrespect de grond in geboord

Zij hebben nimmer voor hun lot gekozen

Zij verloren alles, tot de laatste snik

En tot slot verliest de Stoet der Moedelozen

Gereduceerd tot nul, zelfs hun eigen ik

Helmig Jan van der Vegt (1864-1944)

Van der Vegt werd in 1864 in Zwolle geboren als zoon van de timmerman Klaas Johannes van der Vegt en van Aaltje Wiekmeijer. Hij werd in zijn woonplaats Zwolle opgeleid tot onderwijzer. Hij kwam op jeugdige leeftijd in aanraking met het socialisme van Domela Nieuwenhuis. Van der Vegt trouwde in 1889 met Everdina Delia Hatenboer[2]. Uit dit huwelijk werden vijf kinderen geboren. Hij kreeg een aanstelling als onderwijzer in zijn geboorteplaats en richtte daar een afdeling van de Sociaal-Democratische Bond (SDB) op. Met zijn plaatsgenoot Louis Cohen was hij redacteur van de *Volksvriend*. Beiden maakten zich los van de SDB van Domela Nieuwenhuis en beiden behoorden tot de oprichters, de twaalf apostelen, van de SDAP in 1894 in Zwolle. Van der Vegt was degene, die de oprichtingsvergadering had georganiseerd.

Van der Vegt bleef ook na de oprichting actief voor de SDAP. Omdat hij onderwijzer was mocht hij geen politieke functies vervullen. Dat bood hem de gelegenheid om op de achtergrond als vertolker van de ideeën van de SDAP werkzaam te zijn. Hij was actief binnen de Zwolse winkeliersvereniging en de volkshuisvesting ter plaatse. Ook vervulde hij spreekbeurten, schreef artikelen en was betrokken bij de opleiding van het kader. Pas na zijn pensionering in 1929 kwam hij beschikbaar voor het vervullen van politieke functies, maar toen vond het partijkader hem te oud. Desondanks werd hij gekozen in de gemeenteraad van Zwolle en in de provinciale staten van Overijssel. Het leidde tot zijn royement als partijlid[3]. In 1934 werd de strijdbijl begraven en keerde Van der Vegt terug in de gelederen van de SDAP, die hij tot 1939 zou vertegenwoordigen als raadslid en als Statenlid.

Van der Vegt overleed in augustus 1944 op 80-jarige leeftijd in zijn woonplaats Zwolle.

De grafstenen op begraafplaats Kranenburg te Zwolle van Gerard Horreüs de Haas en Helmig Jan van der Vegt

De Stoet der Moedelozen

1 mei viering in Zwolle met Tweede Kamerlid Tanja Jadnanansing

Foto's: Marcel Senz

Tweede Kamerlid Tanja Jadnanansing vertelde bij het graf van Helmig Jan van der Vegt over haar gedachte achter de 1 mei viering. "Het is voor mij de eerste keer hier met u dit te vieren. Op deze hele mooie en bijzondere plek", zo opende Jadnanansing. "Hoe jongeren en ouderen met elkaar omgaan op dit moment is zorgelijk. Ze zouden meer solidaire gedachten moeten hebben met zijn allen. Het verhaal van de sociale democratie is zo mooi. Daarom ben ik ook lid geworden van de PvdA. Maar ik vind wel dat dit minder is geworden nu en hoop dat dat weer gaat komen." Het Tweede Kamerlid verhaalde over een meisje dat zij ontmoet had. Dat meisje, 12 jaar, wilde graag met Tanja praten, aangezien zij vond dat Tanja een lieve vrouw was. "Het was acht uur 's avonds en ik dacht natuurlijk, wat moet jij om 8 uur nog op straat." Het meisje vertelde dat haar droom was om architect of ingenieur te worden. Maar volgens haar juffrouw lukte dat niet en haar moeder vertelde het meisje; 'ons soort mensen kan dat nooit worden'. "Ik hoop iets voor Marlika te kunnen betekenen in de Tweede Kamer", aldus Tanja Jadnanansing. Opvallende aanwezigen waren enkele jongeren die hun tulpen legden bij de graven. Tanja Jadnanansing bedankte de jongeren en waardeerde de aanwezigheid.

"Jong geleerd is oud gedaan"

Theo Peeters legt bloemen op het graf

Karen Kuipers, voorzitter van PvdA Zwolle, opende de bijeenkomst en gaf het woord aan Theo Peeters. Peeters hield een toespraak voor alle aanwezigen: "Op 1 mei ontwaakt de natuur. Er ontstaat nieuw leven. Nieuw leven geeft hoop. Hoop op betere tijden. Dames en heren, partij-genoten, beste mensen, Met die gedachte vierden onze ouders en voorouders 1 mei. In de beginperiode, vanaf 1890 ging het om de strijd voor de achturige werkdag. Het ging gepaard met parades, demonstraties, optochten en sommigen dansten rond de meiboom. Het dansen heeft zijn tijd gehad, maar demonstraties op 1 mei komen weer terug in Zuid Europa, Griekenland en Spanje." Hij vervolgde: "Hier in Zwolle geen demonstraties. Jaarlijks komen we op 1 mei bijeen op deze begraafplaats, bij de graven van Gerardus Horreus de Haas en van Helmig Jan van der Vegt. Een prachtige traditie. Ik zeg "we komen hier jaarlijks", maar dit is de eerste keer dat wij - mijn charmante echtgenote Rita ik ikzelf - op deze plek deelnemen aan een 1 mei-viering. Terwijl wij tweeën al meer dan veertig jaar 1 mei uitbundig vieren, omdat Rita op 1 mei verjaart, vandaag voor de 65ste keer", knipoogde Peeters (zijn rede is na te lezen op de website van de PvdA Zwolle, red.)

2012 Top 20 Homeless Songs

Cuby and the Blizzards: Harry en zijn maten

In Grolloo staat het C+B Museum. Kijk op de website <http://www.cubymuseumgrolloo.nl/> en je ziet dat er veel meer te vertellen valt over Harry Muskee en zijn maten, dan je dacht. We gaan hier dus niet compleet proberen te zijn. Een persoonlijk verslag ligt dan veel meer voor de hand.

Back Home, met op de achterkant **You don't know**, een 45 toeren single was het eerste wat ik van de band hoorde. Niet veel later in het zelfde jaar 1966 - ik was net aan 14 jaar - schafte mijn broer de LP *Desolation* aan. Met *Hobo Blues*, 6 minuut en 19 seconden lang fantastisch! Indrukwekkender nog maar ook vermakelijk was het eerste optreden dat ik van de band meemaakte. In Suisse aan de Zwolse Blijmarkt vond de 'grote avond' van de LTS - toen nog aan de Mimosastraat - plaats; het zal ook in 1966 geweest zijn. Afgeladen volle zaal. Een merkwaardige programmering met Andre van Duyn in het voorprogramma met zijn bandrecorderact. Daarna Harry/Cuby, met Eelco Gelling, Willy Middel en Hans Waterman. De basversterker van Willy Middel stond een beetje te hard afgesteld en niet helemaal waterpas en dus donderde het ding tijdens het concert om. Dat was gelukkig na een paar minuten verholpen en verhinderde niet dat het hele concert een overwelddigende indruk op mij maakte. Ik was gegrepen en daarna volgde nog een hele serie optredens. De eerstvolgende was - misschien wel in het zelfde jaar, maar dat weet ik niet zeker meer - opnieuw een 'grote avond'.

Dit keer van de Gemeentelijke HBS, later Thorbecke, in Odeon. Niet in de theaterzaal, maar in de grote zaal er naast. Totaal andere sfeer, hard TL-licht en toezichthoudende leraren. Je weet tenslotte maar nooit, jongens en meisjes.

Ik herinner me in dat verband vooral een ietwat opgewonden adjunct-directeur die met een rood hoofd probeerde orde te houden en dat lukte bijna. In die jaren, in de zelfde zaal, misschien was het wel op de zelfde avond in het voorprogramma van Cuby, ook: Moan met Herman Brood in de gelederen! Niet verbazingwekkend, dat Herman later bij de Blizzards zou horen en ons de Groeten uit Grolloo deed. Een aantal jaren later maakte Cuby net na het verschijnen van de LP *Trippin' thru a midnight blues* ook al zo'n onuitwisbare indruk op mij met een geweldig optreden in Meppel nu met Jaap van Eik en Dick Beekman in de gelederen. Zo kan ik nog even doorgaan, maar doe ik niet. Als ik een hele grote stap maak kom ik terecht in 2007. In Hedon stond Cuby op het Winnersfestival, met the Dam - een voortzetting van The Outsiders - in het voorprogramma. Afgeladen vol, de band was in vorm, lekkere ouderwetse sound en een mooi bedrag als opbrengst voor het goede doel van de avond, het Jeugd Sportfonds Zwolle. In 2011 was ik nog op het bluesfestival Groeten uit Grolloo, de laatste keer dat ik Harry en zijn maten zag. Niet veel later dat jaar overleed hij. Jammer, geweldige muziek waar we allemaal groot mee zijn geworden. Het lijkt me nauwelijks nodig nog uit te leggen waarom Cuby met *Hobo Blues* in de Top 20 Homeless Songs 2012 staat.

Foto's: copyright Harry Wolf

Top 20 Homeless Songs 2012

(to be published in De Herbergkrant, Jan 2013)

1. I Ain't Got No Home - Woody Guthrie
2. Homeless - Guy Clark
3. Christmas In Paradise - Mary Gauthier
4. Hobo's Lullaby - Arlo Guthrie
5. Deportee - Jimmy LaFave
6. Homeless - J.J. Cale
7. Marie - Townes Van Zandt
8. Rambling Reckless Hobo - Joel Rafael
9. Across The Borderline - Ry Cooder
10. Prospect Lane - Sea Sick Steve
11. Some Roads - Fred Eaglesmith and the Flathead Noodlers
12. Wanderin - Justin Townes Earle
13. Don't Give Up - Willy Nelson, Sinead O'Connor
14. **Hobo Blues - Cuby and the Blizzards**
15. Lay Down Your Weary Head Tune - Billy Brag
16. No Place To Go To - Fleetwood Mac
17. Hobo Bill's Last Ride - Johnny Cash
18. Homeless - Mandy Mercier
19. Gimme Shelter - Rolling Stones
20. Welkom Thuis - Blof

(approved by Stichting Vrienden van de Herberg)

COLUMN GERRIT TEUNIS DIRECTEUR WONINGCORPORATIE BETER WONEN VECHTDAL (HARDENBERG)

Bij het uitruimen van een kast kom ik - vandaag 1 mei 2013 - een krantenbericht tegen van 10 november 2013 uit De Stentor.

'Haagse Zwollenaren presenteren Iedereen Onderdak in Kamer' dat was de vette kop.

Margriet Meindersma (Eerste Kamer) en Co Verdaas (Tweede Kamer) presenteerden een dag later bij de behandeling van de begroting Volkshuisvesting in de Tweede Kamer het plan. Het doel was er voor te zorgen dat in 2007 niemand tegen zijn zin op straat hoeft te slapen. Joop van Ommen had er aan meegeschreven, zelf heb ik er ook nog een steentje aan bijgedragen. We waren optimistisch.

Ondertussen is het 2013 en hoe is het gelopen? Ondanks de totstandkoming van een aantal goede voorzieningen in Zwolle kan ik helaas niet zeggen dat iedereen een dak boven zijn hoofd heeft. Voor Nederland is dat niet veel anders. Het was een goed plan, maar we wilden met ons allen kennelijk niet echt. Terwijl in de ons omringende landen - en bij het World Urban Forum van de VN - de thema's armoede en dakloosheid topitems zijn, scoort het bij ons nauwelijks nog. Niet cool! Daar profileer je je als politicus niet meer mee. Dat doe je tegenwoordig met crisis, euro, bezuinigen, dekkingsgraad, aflossen en meer van die modieuze thema's. Volkshuisvesting, dakloosheid, huurhoogtes? Niet interessant! De markt, de woningmarkt, is waar het tegenwoordig om gaat. De tijden dat principes belangrijk waren, lijken voorbij. Kille technocratie viert hoogtij.

Vanmorgen 1 mei 2013 plaatste ik een aantal 'tweets' over **Het Plan van de Arbeid** uit 1935. Ook crisistijd. De kern van het (SDAP) Plan was zorgen voor bestaanszekerheid en een behoorlijk levenspeil. Het ging om werkgelegenheid en koopkracht en om versterking van de economische structuur. In het zelfde jaar 1935 verscheen nog een SDAP-publicatie **Het dak, boven ons hoofd**. Net als Het Plan was het een stuk met een krachtige visie, in dit geval op de volkshuisvesting.

Kom daar in deze tijden eens om. Werk en Wonen! Het lijkt me wel een discussie waard. Maar dat ziet men in Den Haag anders. Kijk er het regeerakkoord of de partijprogramma's van VVD en PvdA maar eens op na. Flinterdun in alle opzichten! Wat zou het mooi zijn als minister Blok, maar ook zijn VVD- en mijn PvdA- partijgenoten, de song *My life has been taken* van Gurf Morlix (Amerikaanse singer-songwriter) eens goed in zich opnamen en dan ineens het licht zagen. Een fragment:

*Did not have no money, Left to pay the rent
Every dollar I made, had already been spent
Ain't no telling, no telling indeed
What a man might do, when there are mouths to feed*

*One more day, one more breath
Another moment, closer to death
My body is moving, but my spirit is breaking
I ain't got no life, it is already been taken*

(PS: Gurf Morlix zal er niet mee misstaan in de Top 20 Homeless Songs 2013).

Gerrit Teunis

Festivalsfeer in WRZV-hallen in Zwolle

Donderdag 9 mei, Hemelvaartsdag, werd in de WRZV-hallen in Zwolle een groot(s) muziekspektakel gehouden. De band Trinity trad op tijdens het evenement Trinity and Friends. “Naast Trinity speelden er nog een aantal bands. Er werd gespeeld in twee zalen en ook nog een afterparty. Er was echt een festivalsfeer”, vertelt de enthousiaste eventmanager Joy Achter de Molen.

Bandlid Bert Bos vertelt over Trinity. De band bestaat uit vier leden, waarvan drie broers. “En ik ben dan niet de broer”, grapt Bos.

De drie broers Smelt hebben gewoond in Peru, waar hun ouders zendeling waren. “We spelen met Trinity in de genre Worldbeat.

Dat is wereldmuziek gecombineerd met popmuziek. We proberen er wereldse muziek in te verwerken. Zo zijn we al een keer in landen geweest als Peru, Ierland en Kenia. De invloeden van de muziek uit die landen proberen wij dan te verwerken in onze stijl. Zie het als Paul Simon met zijn album Graceland. Hij is gewoon een Amerikaan, maar hij werd enorm geïnspireerd door de Afrikaanse muziek en heeft dat laten zien met zijn album.

Nou zijn wij geen Paul Simon, maar doen we wel onze uiterste best hoor”, lacht Bos.

**Wilt u meer weten over Trinity?
Kijk dan op www.bandtrinity.com.**

Foto's: Marcel Senz

Paupopus helpt mensen met 'een grote afstand naar werk'

Voor de editie van deze Herbergkrant hadden we een gesprek met Jochem van Dooremolen, vestigingsmanager van Paupopus BV en met één van de deelnemers van dit bedrijf Victor. Paupopus is een maatschappelijke onderneming met als bedrijfsactiviteit een re-integratie en werkbedrijf. Paupopus biedt trajecten en werkervaringsplaatsen aan voor mensen met 'een grote afstand naar werk', zoals Jochem van Dooremolen het omschrijft.

De 25-jarige Van Dooremolen, zoon van voormalig wethouder van Zwolle, Gerard van Dooremolen, vertelt vol enthousiasme en passie over zijn baan binnen Paupopus en vooral over de mensen met wie hij werkt, zoals Victor, waar we ook een gesprek mee hadden. Een doelstelling van Paupopus is ook om mensen aan een vaste baan te helpen bij een ander regulier bedrijf. "We zijn nu bijvoorbeeld voor Victor bezig om hem weer aan een reguliere baan te helpen. Bij hem hebben we alle vertrouwen erin dat dat gaat lukken. Hij is er klaar voor", aldus Van Dooremolen. Medewerkers of deelnemers zoals de mensen worden genoemd bij Paupopus, waren in het verleden dak- en thuisloos, verslaafd, hebben sociale angsten of zitten lang in de bijstand. Zij lopen in hun leven tegen veel moeilijkheden aan maar ze kunnen toch heel veel. "Wij gaan er altijd van uit dat iedereen wat kan", aldus Van Dooremolen.

De mensen die werken bij Paupopus zijn mensen die dus 'een grote afstand naar het werk hebben'. Deze mensen komen binnen via de gemeente. Paupopus is een bedrijf dan laagdrempelig wil zijn. Het bedrijf krijgt geen subsidie en werkt onder meer voor bedrijven en overheden. Ook is Paupopus actief in het project Diezerpoort. "Daar komen ook mensen die een grote afstand hebben tot de arbeidsmarkt. Daar hebben we op dinsdag en donderdag een koffieochtend. Wij proberen ook deze mensen te helpen en te bemiddelen naar een nieuwe baan of dagbesteding. Ook is het voor mensen belangrijk om hun sociale contacten aan te halen."

Eén van de mensen die dus geholpen wordt bij Paupopus is Victor. De 57-jarige voormalig inwoner van Antwerpen woont al sinds 1982 in Zwolle. Een tijdje was hij weg om weer werkzaam te zijn in de haven van Antwerpen. In 2007 kwam hij weer terug naar Zwolle. "Ik heb toen uitzendwerk gedaan en we gingen wonen in Stegeren (gem. Ommen, red.). Maar daar moesten we weg en toen zijn we ingetrokken bij onze stiefdochter. Maar toen kwam haar huidige vriend inwonen en werden we van de ene op de andere dag op straat gezet. En toen hadden we dus geen dak boven ons hoofd", vertelt Victor. Hij en zijn vrouw restte niets anders dan in te trekken in de Herberg. "Maar dat is lastig wonen hoor. Je slaapt bijvoorbeeld apart en je zit daar toch niet lekker als je

lekker samen wilt wonen."

In september solliciteerde Victor bij Paupopus. "Ik solliciteerde veel bij bedrijven, maar werd steeds afgewezen. Ik denk vanwege mijn leeftijd. Maar ik wilde graag werken en vroeg toen aan de mevrouw van de Sociale Dienst, is Paupopus niets voor mij? En zo ben ik hier gekomen. Het bevalt me goed." Victor verricht verschillende werkzaamheden in de buitendienst zoals het prikken van papier en andere rommel dat achter gelaten wordt. "Ik word hier goed geholpen met werk vinden door Jochem. Het werk op zich maakt mij niet zoveel uit. Het liefst in de scheepvaart, maar als het inpakwerkzaamheden zijn vind ik het ook prima. Als ik maar kan werken", besluit Victor.

Voor vragen over Paupopus kunt u contact opnemen via telefoonnummer 038-4225666 of per e-mail j.van-dooremolen@paupopus.com. Paupopus is gevestigd aan Het Engelse Werk 4b. Ook staat Paupopus binnenkort op de Activiteitenmarkt in de Herberg. Daar kunt u ook terecht voor informatie.

Activiteitenmarkt

Op 29 mei organiseer de Herberg een activiteitenmarkt voor dak- en thuislozen die bij de Herberg verblijven. Zwolle heeft overdag veel te bieden voor dak- en thuislozen. Activiteiten waarmee deze doelgroep werkervaring kan opdoen, en ook activiteiten waarmee mensen beter in hun vel komen te zitten, zoals sport-, spel en ontspanningsactiviteiten. Deze activiteiten zijn onvoldoende bij onze Herberggasten bekend. De markt heeft als doel om de bekendheid van activiteiten te vergroten en om dak- en thuislozen te motiveren om deel te nemen aan activiteiten buiten de Herberg-deur. De activiteitenmarkt vindt plaats bij de Herberg op woensdagochtend 29 mei van 09.30 uur tot 11.00 uur.

Hebt u als organisatie iets te bieden voor dak- en thuislozen op het gebied van werk of vrije tijdsbesteding en wilt u deelnemen aan de markt, neem dan contact op met Herbergier Annemiek de Wolf, via annemiekdewolf@herbergzwolle.nl telefoon 06-29604678

COLUMN EELKE BLOKKER
INSTITUUT VOOR PUBLIEKE WAARDEN

Eigen kracht en zelfredzaamheid

De terugtrekkende overheid verwacht dat burgers in de toekomst meer van hun eigen

problemen zelf, of samen, oplossen. Dat is beter en goedkoper. Om die reden wordt een belangrijk deel van de nu nog centrale verzorgingsstaat ondergebracht bij gemeenten.

Er ontstaat een soort lokale verzorgingsstaat; of beter gezegd: een ontzorgingsstaat. Waar voorheen 'markt' en 'klant' werd gepredikt om bezuinigingen te realiseren in zorg en sociale zekerheid, wordt nu veel verwacht van 'samenleving' en 'burger'.

In dat kader las ik onlangs in het Financieele Dagblad over een *best practice* in het zuiden van het land. De gemeente was daar tegenwoordig minder gauw genegen om burgers van professionele hulp of ondersteuning te voorzien, voordat echt vast stond dat er niemand in de omgeving van die burger (familie, vrienden, burens) was die bij kon springen.

Onder het motto van eigen kracht en zelfredzaamheid. En daarom bracht de gemeentelijke consultant gestructureerd iemands sociale omgeving in beeld om te ontdekken of daar nog niet wat eigen kracht uit te halen was. De consultant werd geciteerd in het artikel: "Mevrouw, als u zegt dat u altijd klaar staat voor mensen in uw omgeving, dan mag u nu toch ook iets van ze terug vragen?" Ja, natuurlijk, dacht ik. En toch kreeg ik pukkeltjes van dit citaat.

Het wekte bij mij de indruk dat de gemeente in de toekomst dus langs komt om met mij een probleem te bespreken, dat probleem vast te stellen, om vervolgens te gaan vertellen hoe mijn vrienden en familie mijn probleem gaan helpen oplossen. Dat lijkt me een netelige verhouding tussen burger en overheid op te leveren.

Zelf deed ik recent onderzoek in tien gezinnen met meerdere problemen tegelijk. Onder andere naar wat er gebeurde als je ze niet alleen vraagt wat hun probleem is, maar ook de vraag stelt welke oplossing zij daarvoor zelf voor ogen hebben. Wat blijkt? Mensen dichten zichzelf in die oplossing automatisch een veel grotere rol toe, dan wanneer de overheid die oplossing zou hebben bedacht. Eigen kracht en zelfredzaamheid hoeft je dus helemaal niet te verkennen door het netwerk van burgers in beeld te brengen. Je hoeft burgers alleen maar te vragen hoe zij zelf denken dat de ideale oplossing van hun problemen eruit ziet. Dan blijkt die eigen kracht en zelfredzaamheid vanzelf.

Dat betekent overigens wel dat gemeenten in staat moeten zijn om aanvullend op die eigen kracht en zelfredzaamheid van burgers, maatwerk te organiseren. Want, zelf en samen je eigen problemen oplossen is één kant van de medaille. Toegang tot de professionele hulp die je écht nodig hebt is de andere kant. Laten we dat alsjeblieft niet vergeten.

Links Victor samen met Jochem van Dooremolen

Foto: Marcel Senz

Gerben Last verhaalt over zijn carrière in 'De beide kanten van de medaille'

Woensdagavond 24 april was de officiële presentatie van het boek 'De beide kanten van de medaille'. Dit boek gaat over tafeltennisser Gerben Last. De Kampenaar nam deel aan drie Paralympics en speelt ondanks zijn fysieke beperking eredivisie tafeltennis. Het boek is geschreven door sportjournalist Gerard Meijeringh.

"Het is een mooi boek geworden, waarin Gerben zijn verhaal vertelt. Gewoon een eerlijk verhaal over de impact van topsport in het leven van een persoon en dan ook nog een persoon met een fysieke beperking. Een puur en eerlijk verhaal van een Kamper jongen", vertelt uitgever Wilfred Willemsen.

In het boek verhaalt Last over de valkuilen die presenteren in de topsport met zich meebrengen en de emoties die daarmee gepaard gaan. "Ik vond het erg leuk om samen met Gerard mijn verhaal op te schrijven. Wij hopen hiermee de jeugd ook te waarschuwen dat topsport ook zijn mindere kanten heeft", vertelt hoofdpersoon Gerben Last.

*Gerben Last (links) signeert zijn boek met rechts naast hem Gerard Meijeringh.
Foto Marcel Senz*

In eerste instantie zou het boek medio december al verschijnen. "Maar we hebben wat langer de tijd

genomen, zodat we zeker weten dat het boek goed is. Nu kunnen we tevreden zijn", besluit Willemsen. Het boek, dat 64 pagina's telt, kan besteld worden via info@uitgeverij-jupijn.nl en kost € 12,95. Ook is het boek verkrijgbaar bij Westerhof Boeken in Zwolle, Bos Boekhandel in Kampen en in de Bruna en bij Hogeboom Sport in Hattem.

Lezersvoordeel boek: In de Herberg

U heeft het vast niet gemist.

Op 1 november van 2012 werd in Hedon het eerste exemplaar van het boek 'In de Herberg' gepresenteerd. Joop van Ommen kreeg dat exemplaar aangeboden.

Na het succesvolle project en boek 'Van de straat', is dit het sluitstuk. In de Herberg beschrijft op een prachtige manier de geschiedenis van de daklozenopvang in Zwolle. Interviews met direct betrokkenen, zoals initiatief-nemers, daklozen en wethouders vormen de basis voor een compleet overzicht. Dit boek is een 'must have'. De Herbergkrant kan u - zolang de voorraad strekt - dit boek tegen een speciale prijs aanbieden.

Vult u bijgaande bon in en lever hem in bij de WRZV Hallen, Buitengasthuisstraat 8, Zwolle en u ontvangt het boek tegen de tijdelijke prijs van € 11,00 (normale prijs € 17,95, uw voordeel € 6,95).

U kunt het boek natuurlijk ook bestellen via info@vriendenvandeherberg.nl o.v.v. Lezersvoordeel. Voor het bedrag van € 11,00 exclusief portokosten.

Foto: Marcel Senz

De Zwolse wethouder Nelleke Vedelaar reikte 1 november 2012 het boek uit aan Joop van Ommen, de grondlegger van de Herberg.

Lezersvoordeel

Naam:

Adres:

Woonplaats:

Aantal boeken:

Prijs per boek € 11,-

Bon inleveren bij de WRZV-hallen, Buitengasthuisstraat 8, Zwolle

DSM 10 mijl van Zwolle Zuid weer groot succes

Op 13 april jl. vond de derde editie plaats van de hardloopwedstrijd DSM 10 Mijl van Zwolle Zuid. Een wederom uiterst succesvolle uitvoering van dit evenement. "Mega succesvol mag ik wel zeggen", opent Francois van Langevelde. "De inschrijving was helemaal vol. En we mochten bogen op ongeveer 80 vrijwilligers."

Een belangrijk uitgangspunt van de 10 Mijl van Zwolle Zuid is dat de opbrengst aan een goed doel geschonken wordt. De organisatie heeft zich daarom voor de komende 5 jaar verbonden aan 10 goede doelen. Elk jaar mogen twee doelen de financiële opbrengst delen en krijgen de 8 overige doelen elk een kilometer op het parcours de gelegenheid om zich te profileren. In 2013 stonden Stichting De Herberg en het Autismehuis centraal. "Ik schat nu zo'n beetje in dat we opnieuw minimaal € 5.000,- over houden voor de goede doelen. Dus beide goede doelen krijgen dan € 2.500,-. Maar het exacte bedrag wordt nog bekend gemaakt", aldus Van Langevelde.

Vrijwilligers

De 10 Mijl van Zwolle Zuid kon bogen op een leger aan vrijwilligers. Daar waar veel verenigingen en organisaties klagen over het aantal is het bij de 10 Mijl dus geen probleem. In een interview vóór de 10 Mijl van Zwolle Zuid vertelde Van Langevelde al hoe zij te werk gaan om vrijwilligers te krijgen: "Ik ben mede-eigenaar van Brouwers Accountants en ken zo veel mensen. Ik vind als het goed met je gaat dat je dan ook wat terug moet doen voor de samenleving. En ik zit in de positie dat ik dat kan doen en dat merk je dan ook. Ik probeer mijn kinderen ook met die gedachte op te voeden. Dat het belangrijk is dat je wat voor de samenleving doet. En zo heeft mijn dochter bijvoorbeeld haar halve klas gemobiliseerd en die waren erg enthousiast en hielpen allemaal mee. Verder ben ik ook betrokken bij Budo Stichting Mossel-Boot. Daar sponsoren wij ook en de leden hiervan vroegen of ze wat terug mochten doen voor ons. En zo heb je weer 15 mensen die hielpen. Verder heb ik veel familie in Zwolle Zuid wonen en wij hebben veel voor elkaar over en ook waren dus veel familieleden actief. En vanuit mijn eigen bedrijf kwam er hulp. We zijn een sportief bedrijf, er liepen veel

collega's mee, en we hebben veel collega's die kwamen helpen. Eén van de goede doelen is De Herberg. En toen zei Eelke Blokker, bestuurslid, 'oh dan kom ik ook helpen'. En als je dat zo allemaal doortrekt zit je op zeker 80 vrijwilligers. Daarnaast hebben we natuurlijk ook nog wat professionele hulp ingeschakeld, met name op het gebied van traffic support.

Ik ben ervan overtuigd dat als je je op je eigen manier gedraagt, je dat ook weer terugkrijgt", aldus Van Langevelde. Na afloop was er voor alle vrijwilligers ook nog een buffet als dank voor hun hulp. En de vierde editie gaat er komen aldus Van Langevelde.

Kijk voor meer informatie op www.10mijlvanzwollezuid.nl.

De goede doelen dit jaar voor:
DE HERBERG
HET AUTISMEHUIS

Water, water en nog eens water . . .
en zonder vrijwilligers is het onmogelijk om de 10 mijl van Zwolle Zuid te lopen.

COLUMN WICHERT AAN HET ROT

De jeugd van tegenwoordig

Op het moment dat ik dit zit te schrijven hebben we net de troonswisseling gehad en 4 en 5 mei. Ik heb het dit jaar toch anders ervaren dan de laatste jaren. Misschien komt dat omdat je zelf wat ouder wordt. Wat mij namelijk opvalt is vooral de positieve houding van de jongeren. Op 4 mei nog nooit zoveel jongeren gezien bij de dodenherdenking. Op 5 mei een geweldige sfeer op 3 locaties in Zwolle; het festivalterrein, de Dance bij de IJsselhallen en meer mijn terrein, de binnenstad. Overall rijen pinnende jongeren voor de pinautomaat, maar geen wanklank. Ook de politie had het nog rustiger dan in een gewoon weekend. Is dat de magie van het aparte ?? Het valt toch op dat ook in het weekend van de carnaval het rustiger is. Een goede ontwikkeling. Hadden we nu ook maar zo'n goede ontwikkeling in de politiek. Het blijft immers een gedoe van jewelste om een meerderheid in de Eerste Kamer te krijgen. Zo wordt een land onbestuurbaar. Weg dus met die Eerste Kamer. Het is toch al een soort slaapkamer, waar volgevreten oud politieke bobo's onze centen zitten op te maken. Ik mag dan zelf gepensioneerd zijn maar hoop toch op de jeugd, de jongere generatie, die mensen hoger inschatten dan geld. Die menselijke waarden meer voorrang geven en de natuur niet verder in de vernieling brengen met boringen in de grond zoals ze nu weer in de Weerribben willen doen.

Ook hoop ik dat er meer jongeren zich voor de politiek gaan interesseren. Want een mix zou ook in Zwolle goed zijn. Kijk naar de vele problemen. De jeugd immers kan met de huidige Social Media en technieken veel meer dan wij dat kunnen. Dat gaat allemaal zo hard, ik kan het in ieder geval niet meer bijbenen. Wel moeten we ook onze generatie vertegenwoordigd zien, want mensenkennis zit niet in een computer. Alle overheden gaan er ook gewoon vanuit dat iedereen een computer heeft. Dat merk ik vaak als ik vrijwilligerswerk doe bij ouderen. Daarom is het ook zo belangrijk dat onze kinderen hun kinderen meegeven dat niet alles vanzelf gaat. Dat er geen boompje is waar het geld aanhangt. Daar heb ik nu vertrouwen in. De jeugd van tegenwoordig, want als we dat niet meer hebben met zijn allen???? Dan kijk ik weer naar die dagen de troonswisseling en 4 en 5 mei.

Dan begin ik geen kroningslied te zingen. Het Wilhelmus is voor mij goed genoeg. Wat een gezeur en iedereen doet aan die onzin mee. Ik hou het maar op het liedje 'Samen zijn, samen lachen, samen huilen etc. samen bij elkaar te zijn iets mooiers bestaat er voor mij in ieder geval niet.

STEVIG IN JE SCHOENEN!

U toch ook!

Elke bedrijfstak heeft zijn eigen specifieke eisen op het gebied van werkkleding en persoonlijke beschermingsmiddelen.

Wat zijn uw wensen?

Als specialist adviseren wij u graag over de mogelijkheden. Wij ontzorgen u graag met onze passies en levering op locatie.

Uw werkkleding onze zorg!

L&M Workwear
Langestraat 95
8281 AH Genemuiden
T. 038 - 385 53 54
F. 038 - 385 68 04

M. 06 - 547 257 23
E. info@lenmworkwear.nl
I. www.werkkledingnodig.nl
@lenmworkwear

Dutch Street Cup in 2013

De Dutch Street Cup start in 2013 met 39 teams afkomstig uit 21 steden: 31 herenteams en 8 damesteams. De herencompetitie is voor het eerst opgedeeld in 2 regio's: Noord en Zuid. De dames strijden onderling in een landelijke competitie. De kick-off van regio Zuid vond plaats op 23 februari op De Markt in Maastricht. Regio Noord trapt een week later af (2 maart) op de Ossenmarkt in Groningen. Dit jaar verwelkomen wij twee nieuwe steden: Apeldoorn en Ede.

De Dutch Street Cup 2013 belooft dankzij de hernieuwde opzet een mooie en spannende competitie te worden. Tijdens het finaleweekend op 5 en 6 juli beslissen de teams, in een knock-out systeem op basis van hun plaats op de ranglijst, wie zich de nieuwe kampioen van Nederland mag noemen. Traditiegetrouw vinden de finaledagen plaats op De Dam in Amsterdam. De kampioenen van de dames- en herencompetitie verdienen de Nederlandse kleuren op de Homeless World Cup in het Poolse Poznan van 10 tot 18 augustus 2013.

Het team uit Zwolle speelt op 25 mei op het Rodetorenplein in Zwolle

AANKONDIGING

1e JEUGD ZAALVOETBAL TOERNOOI

voor jeugd 11/12, 13/14 en 15/16 jarigen meisjes en jongens

2, 3 en 4 januari 2014

**WRZV-HALLEN
TE ZWOLLE**

Organisatie: WRZV zaalvoetbalvereniging
Sportservice Zwolle

INSCHRIJVING VANAF SEPTEMBER!

Nadere informatie volgt!

Marcel Sens
fotografie

Uw fotograaf voor:

- Trouwreportages
- Rouwreportages
- Portretreportages

T 06 - 21 832 653 • info@marcelsenzfotografie.nl
www.marcelsenzfotografie.nl

De lente

Zullen we een schets maken?

Reken maar dat het je aan inspiratie niet ontbreekt bij MART. Dat is ook weer een uitdaging. Hoe breng je al die goede ideeën onder in een plan voor je eigen interieur? Daar weten onze interieuradviseurs raad op. Kom aan tafel zitten, dan maken we meteen een schets.

van Mart

Laten we beginnen met je woonstijl. Wordt het 'New York', 'Witte Lente', 'Mansion' en 'Puur Natuur'? Welkom in onze showroom!

Gratis Mart VI

Vraag het nieuwste nummer aan. Bomvol wooninspiratie, binnenkijkers en reportages. Bekijk 'm online op www.martkleppe.nl of vraag 'm aan via info@martkleppe.nl

Profiteer nú van onze Interieuracties!

- 11-delig interieur van ~~5.150,00~~ nu voor **3.495,00**
- 10-delig interieur van ~~6.266,00~~ nu voor **3.990,00**
- 10-delig interieur van ~~7.064,00~~ nu voor **4.950,00**
- 7-delig interieur van ~~8.275,00~~ nu voor **5.950,00**

Zomerfris

'In de zomer spreken koele tinten aan, in de winter warmte tinten. Maak gerust een keuze voor het hele jaar. Ben je een zonnelaar en een liefhebber van het buitenleven? Dan mag je dat het hele jaar in je interieur terugzien. Kies niet voor een uitgesproken zomerinterieur, maar voor lichte naturellintinten en luchtige materialen. Zomerkoel. Met een paar kaarsen en een haardvuur is je interieur straks weer winterwarm...'

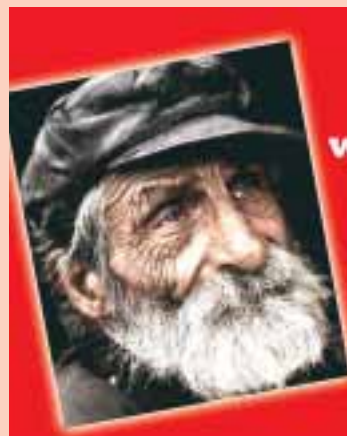
Diberna, *interieurstyliste*

Mart Kleppe
Vlijtseweg 204, Apeldoorn
T. (055) 526 22 72

www.martkleppe.nl

Daklozenopvang De Herberg in Zwolle is een bijzondere daklozenopvang

Doe recht aan
weerlozen en wezen,
kom op voor
verdrukten
en zwakken

Psalm 82:3

RODE DRAAD NIEMAND OP STRAAT

Stichting Vrienden van de Herberg stelt zich ten doel om die rode voor nu en voor de toekomst te waarborgen.

Door fondsen en donateurs te zoeken en te werven, door geld in te zamelen en door de uitgave van de Herbergkrant.

De inkomende gelden worden goed besteed.
Aan mensen die geen geld hebben om kleding te kopen of naar de tandarts te gaan.
Aan een kerstdiner voor de minima, of aan een bijdrage voor de Voedselbank.

Ook aan mensen die hun onderdak in de Herberg even niet kunnen betalen. Lezers van de Herbergkrant en donateurs worden geregeld op de hoogte gehouden van de inkomsten en uitgaven van de Stichting van de Herberg.

Wilt u ook bijdragen?
Maak uw donatie over
op bankrekeningnummer 1100.31.539
ten name van
Stichting Vrienden van de
Herberg te Zwolle.
Hartelijk dank!

STICHTING VRIENDEN VAN DE HERBERG